

Publicerad 2007-09-24 20:05 av ingentingflicka

Släpp mig.

Instängd och isolerad på en lördagkväll

På flykt iväg från sviten som liknar ett fängelse letar jag febrilt efter de lila geléhallonen och träden som dansar balett. Jag är som tolv ihopsmälta speglar som kräver hämd och skriker ut psykologiska analyser, faktiskt.

Jag är arg.

Ni kan inte binda fast mig i svansen och sjunga de vackraste ord ni känner. Det kommer inte funka, jag kommer inte le.

Ni måste helt enkelt förstå att de där orden inte längre skiner skönhet för mig. Och att det enda jag försöker göra är att slita mig med diskreta fötter och snälla ögon.

Jag ska
inte hoppa i eran
säng eller
rita teckningar till
kontoren längre.

Ni får se mig gå min väg och hoppas på att jag finner viljan att återvända långt där borta.

Oroa er inte.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren ingentingflicka med Poeter.se id #15957 innehar upphovsrätten